

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 4. maj 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2021-0035-0214
Dok.: 1957733

UDKAST TIL TALE

Til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål AP fra Folketingets Retsudvalg den 6. maj 2021

Samrådsspørgsmål AP:

”Vil ministeren redegøre for, hvad regeringen vil gøre for at undgå, at visse personer kan være tiltalt i flere hundrede straffesagsovertrædelser, før sagerne kommer for retten, herunder bedes ministeren redegøre for:

- *Hvordan det kan lade sig gøre, at én person tilsyneladende er tiltalt for over 200 overtrædelser, førend vedkommende bliver stillet for en dommer?*
- *Om regeringen i højere grad vil udfordre de internationale konventioner, der gør, at Danmark giver strafabat i sager, hvor sagsbehandlingstiden har været lang?*
- *Om der er noget strukturelt i det danske retsvæsen, som ministeren vil ændre, og i givet fald hvad og hvordan?*

Der henvises til artiklen ”Ung mand tiltalt for 270 forhold i retten: Cho-keret politiker vil have justitsminister i samråd”, fra fyens.dk, den 10. marts 2021.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Svar:

[Indledning]

Tak for spørgsmålet.

Samrådet er som bekendt indkaldt på baggrund af en konkret straffesag ved Retten i Odense, der handler om 270 forhold om alt fra tyveri, hærværk og besiddelse og salg af narkotika til en lang række overtrædelser af færdsloven – blot for at nævne nogle.

Når man hører det, skulle man tro, at vi havde at gøre med 10-20 gerningspersoner – men ikke desto mindre taler vi om én tiltalt. Det er simpelthen utroligt.

Og lad mig derfor også klart anerkende motivationen bag spørgsmålet. Det virker jo dybt forargeligt, at en tiltalt får lov til fortsætte så længe i en kriminel løbebane, inden han bliver stillet til ansvar.

[Om den konkrete sag]

Som I måske ved, afsagde retten en anbringelsesdom i sagen i sidste måned. Jeg vil afstå fra at forholde mig til indholdet af dommen, der endnu ikke er endelig.

Men jeg vil til gengæld gerne sige noget om selve processen omkring sagen.

Det er en sag, som bl.a. har haft et langt forløb i det retspsykiatriske spor. Her anbefalede både Samrådet for udviklingshæmmede lovovertrædere og Retslægerådet, at domfældte skulle anbringes i en institution for mennesker med vidtgående psykiske handicap. Altså en anbefaling om en anbringelsesdom i stedet for en fængselsstraf.

På grund af dén anbefaling og den løbende inddragelse af nye lovovertrædelser gik sagen fra at skulle behandles som en ren bødesag med én dommer, til at skulle behandles som en domsmandssag for til sidst at blive behandlet som en nævningesag.

Særligt forløbet i det retspsykiatriske spor har medvirket til den lange sagsbehandlingstid.

[Om lang sagsbehandlingstid]

Jeg tror derfor også, vi alle her er enige om, at sagen er et levende billede på, at der er sager som trækker alt for lange spor igennem vores retssystem. Og det betyder – som I det her tilfælde – at tiltalte kan begå ny kriminalitet, mens de afventer behandlingen af deres sag. Det er selvsagt helt uacceptabelt.

Derfor har jeg selvfølgelig også en generel forventning om, at anklagemyndigheden – ligesom de har gjort i den

her sag – løbende overvejer, om der er grundlag for at bruge varetægtsfængsling i sagerne.

For uanset at der kan være den ene eller anden forklaring på, at sagsbehandlingstiden er trukket ud, så er resultatet urimeligt og stødende for retsfølelsen.

Særligt for de mennesker, der er blevet berørt af kriminaliteten. Derfor understreger sagen også behovet for, at vi fortsætter arbejdet med at sikre et mere effektivt og smidigt retssystem.

Det handler om, at den tid, der går fra en forbrydelse begås, til den skyldige afsoner sin straf, bliver så kort som muligt.

[Ressourcer og sagsbehandlingstid i straffesagskæden]

Derfor har vi også med aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi for 2021-2023 taget et vigtigt skridt i retning mod hurtigere behandling af straffesager.

Konkret styrker vi straffesagsbehandlingen i politiet og anklagemyndigheden med ca. 310 årsværk i løbet af aftaleperioden.

Og med årsværkene følger konkrete målsætninger for straffesagsbehandlingen: Sagsbunkerne i politiet og anklagemyndigheden skal reduceres med henholdsvis 20 og 30 pct. i løbet af aftaleperioden.

Og den gennemsnitlige alder på sagsbeholdningen af anmeldelser uden sigtelse skal være reduceret med mindst 30 dage fra ca. 350 dage i 1. halvår 2020 til ca. 320 dage i 2023. Ligesom den gennemsnitlige alder på beholdningen af sigtelser uden tiltale skal være reduceret med mindst 45 dage fra ca. 235 dage i 1. halvår 2020 til ca. 190 dage i 2023.

Herudover skal der i mindst 70 pct. af straffesager træffes afgørelse om tiltalsspørgsmålet inden for 260 dage i 2021-2022 og inden for 250 dage i 2023.

Der er desuden fastsat målsætninger specifikt for sager om personfarlig kriminalitet i aftaleperioden, som skal sikre en fortsat skarp prioritering af disse sager.

Det er en god og nødvendig begyndelse.

[Om reglerne om sammenlægning af straffesager]

Et andet skridt på vejen mod kortere sagsbehandlingstider er en modifikation af den regel i retsplejeloven, der siger, at overtrædelserne bør behandles under én sag, når man har at gøre med flere forskellige forbrydelser begået af den samme tiltalte.

Derfor har regeringen med det lovforslag om effektivisering af straffesagskæden, som blev fremsat for nylig, taget initiativ til netop at ændre bl.a. den regel i retsplejeloven, der handler om sammenlægning af sager.

Initiativet skal sikre, at retten i højere grad vil kunne undlade at inddrage nye forhold i allerede berammede straffesager, hvis sammenlægningen vil medføre, at hovedforhandlingen af en straffesag ikke kan færdiggøres inden for den afsatte tid, og retsmødet derfor vil skulle udskydes.

Regeringens ambition er, at så mange retsmøder som muligt gennemføres uden udsættelser eller omberammelser, og at ofre for forbrydelser ikke efterlades i en urimelig venteposition i systemet, fordi tiltalte har begået ny kriminalitet.

Formålet er dermed ikke kun effektivisering. For regeringen handler det i lige så høj grad om at stille sig på ofrenes side.

Vi skal som samfund tage ordentligt hånd om de mennesker, der bliver ofre for kriminalitet. Og det indebærer bl.a., at de skal kunne se, at deres sag bliver behandlet inden for rimelig tid.

Fra regeringens side håber vi derfor på den størst mulige opbakning til lovforslaget i den videre behandling i Folketinget.

[Regeringens tiltag mod strafabat grundet lang sagsbehandlingstid]

Så er der spurgt til strafabat. Lad mig indledningsvis slå fast, at strafabatten selvfølgelig kun kommer på tale, hvis den lange sagsbehandlingstid ikke på den ene eller anden måde skyldes tiltaltes egne forhold, men f.eks. kan tilskrives politiets eller anklagemyndighedens langsomme ekspedition.

Men under alle omstændigheder tror jeg, at vi alle er enige om, at det er helt urimeligt, at et offer først må opleve, at en straffesag trækker ud i måneder eller årevis, hvorefter offeret kan se sin gerningsmand få nedsat sin straf. Den slags er gift for retsfølelsen.

Og her mener jeg, at der er behov for at ændre straffeloven, så det fremover ikke er så let at få strafnedsættelse, når man har begået en forbrydelse, og sagsbehandlingstiden trækker ud.

For jeg synes godt, at vi kan stramme mere op.

Derfor er jeg også glad for, at vi med den flerårsaftale for politi og anklagemyndighed, som blev indgået sidste år med bred politisk opbakning – også fra spørgerens eget parti – er blevet enige om at gennemføre en ændring af straffeloven, der begrænser brugen af strafabat mest muligt. Vel at mærke inden for rammerne af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

[Afslutning]

Så for at runde af: Regeringen står på ofrenes side.

Og en forsinket retfærdighed for ofrene risikerer at være ingen retfærdighed. Derfor skal vi skabe de bedste betingelser for en hurtig og effektiv sagsbehandling gennem hele straffesagskæden. Det viser den konkrete sag med al ønskelig tydelighed.

Det har vi taget et vigtigt skridt mod med lovforslaget om effektivisering af straffesagskæden, hvor der også sættes hårdt ind mod tiltaltes udeblivelse fra retsmøder uden

lovlig grund – blandt andet med et tiltag om, at tiltalte i 12 uger kan trækkes i visse offentlige ydelser.

Derudover vil vi senere i år fremsætte et lovforslag, som skal begrænse brugen af strafabat.

Tak for ordet.